

אנדראה זנוטו

מזמור ונציאני

מאיטלקית: טל יחזקאלי

שְׁלֹמֶה הַפִּיגוּרָה, שְׁלֹמֶה הַנְּטוּרָה,
שׁוֹפְעֵת קִרְנִים כְּשֶׁעַת הַזְּרִיחָה
כָּל אוֹהֲבֶיהָ יִשְׁאוּ לָךְ בְּרָכָה:

הָהָה וְנִצִּיָּה הָהָה מִלְכָּתָא הָהָה וְנוֹסִיָּה

נְשִׁימָתָךְ הִיא הָרוּחַ שִׁירוּקוֹ, קִרָּה
אֶת רֶעֶד הַנִּצָּח אֶת מַעֲיָרָה,
גְּבִירָה זֹהֶבָה, מִלְתָּךְ הִיא שְׂרָרָה

הָהָה וְנִצִּיָּה הָהָה הַנִּצִּיָּה הָהָה וְנוֹסִיָּה

רֹאשָׁה מְקַדְשָׁת, אֶבֶן, סִפִּיר,
אֶזֶן שׁוֹמְעֵת, פֶּה רֵן בְּשִׁיר,
תְּבוּנָה הַחוֹשֶׁבֶת בְּקֹדֶשׁ מְזֻהָר

הָהָה וְנִצִּיָּה הָהָה מִלְכָּתָא הָהָה וְנוֹסִיָּה

לְאֶרוֹסָה וְלֹאֵם, לְשִׁחוּמָה, לְקַשִּׁישָׁה,
אָחוֹת וְכֻלָּה, יְלִידָה וְאִשָּׁה,
מְסֻכּוּת בְּשִׁמּוֹן, הִסְרִיר הָרֶסֶן, הַנִּיפּוֹ בְּסֶן
אֶת כָּלָךְ לָנוּ וְאֵנוּ שְׁלָךְ

הָהָה וְנִצִּיָּה הָהָה הַנִּסִּיָּה הָהָה וְנוֹסִיָּה

קִשְׁרוּ לַעֲמוֹד, אֶת יְדֵיהָ אֶזְקוּ,
הַיֵּשֶׁר לְגֵרוֹנָה אֶת הַיֵּין מְזַגּוּ,
בְּמִבְחָר וּבִטּוֹב פִּטְמוּהָ לָרֵב;
הִיא הַשְׁתִּינִית, הִיא זֹלֵלָנִית,
וּמִי יֵדַע מָה עוֹד, מָה עוֹד
תִּתֵּן לָנוּ הַפְתִּינִית!

מְנוּשׁ מְזֻדָּיִן, יִשְׁבֵּן מַחֲרָבָן,
סִבְתָּא פּוֹתָהּ, זְקֵנָה מַצְחִינָה,
כָּל כֹּף עֲסִיסִית, כְּזֹאת חֲתִיכָה,
צָעִירָה וּגְבִירָה, כָּלָה וּגְדוּלָה
אֲחוֹת וּקְשִׁישָׁה, בֵּת וְאִשָּׁה,
בְּזַעַה וְעֵמֶל לָךְ אֲנַחְנוּ מוֹרִים –
אֶת הַפֶּרֶח לַפֶּתַח לְטוֹב בַּגְּבָרִים.

* "מְזֻמּוֹר וְנִצְיָאנִי" נִכְתַּב לְבִקְשָׁתוֹ שֶׁל הַבַּמַּאי פֶּדְרִיקוֹ פִּלִּינִי עֲבוּר סֵרְטוֹ
"קִזְנוּבָה שֶׁל פִּלִּינִי", וּפּוֹרְסֵם בְּקוֹבֶץ הַשִּׁירָה *Filò* בִּשְׁנַת 1976.